

Resolució 616/2020, de 29 d'octubre¹

Número d'expedient de la reclamació: 555/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: L'empresa que va realitzar uns tallers i el cobrat per això.

Sentit de la resolució: Acabament per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació.

Resum: En aquest cas el suposat caràcter abusiu de la Reclamació es fonamentaria exclusivament en consideracions que atenen al comportament general de la persona reclamant com a autor de nombroses sol·licituds d'informació pública dirigides a l'Ajuntament, sense cap menció d'eventuals indicis de caràcter abusiu d'aquesta Reclamació concreta, que d'altra banda sol·licita dades que semblen pertinents per poder avaluar un programa rellevant per a la pràctica esportiva d'escolars amb discapacitat ("Juguem"). L'única referència que fa l'al·legat municipal argumentatiu de l'abús de dret sobre el suposat caràcter abusiu d'aquesta Reclamació en concret és que la persona reclamant n'hauria presentat unes altres quatre (les 534/2020, 535/2020, 536/2020 i 431/2020) amb objectes molt similars a la present. Sense qüestionar que les cinc reclamacions puguin tenir coincidència temàtica, no és menys cert que cada una d'elles demana informacions diferents, que almenys majoritàriament semblen pertinents per avaluar les prestacions municipals a les persones amb discapacitat. En conseqüència, no pot titllar-se d'abusiu el comportament de la persona reclamant en presentar aquesta Reclamació. La proporcionalitat en relació amb l'objecte i la finalitat de la sol·licitud que requereix l'article 22 LTAIPBG per ponderar si ha de prevaler el dret d'accés a la informació pública o els límits legals concurrents també ha de ser un element clau per ponderar l'existència d'una eventual causa d'inadmissibilitat consistent en la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració de la informació sol·licitada, especialment quan existeixin dubtes d'aquesta complexitat. En aquest cas el que s'oposa al dret d'accés a la informació pública no és un límit legal que protegeix interessos generals o de tercers, sinó una causa d'inadmissibilitat que protegeix el normal funcionament de l'Administració i l'ús racional i eficient dels recursos públics, i és pertinent que, especialment en cas de dubte, si l'accés sol·licitat requereix un ús significatiu de recursos públics, com sembla ser aquest cas (en el qual l'IBE hauria de buscar o elaborar informació de quatre anys enrere), la seva prevalença s'hagi de justificar en la seva idoneïtat per a la finalitat de l'accés sol·licitat (posar de manifest el presumpte fre posat per l'IBE a la difusió de dades públiques) i en la rellevància d'aquesta, idoneïtat que en aquest cas no es dona (perquè l'IBE ha facilitat precisament en termini la major part de la informació sol·licitada en la seva primera resposta a la sol·licitud i la major part de la restant en vista de la Reclamació, comportament més que suficient per poder avaluar l'eventual existència del suposat fre, sense que res significatiu pugui afegir a aquests efectes la informació de 2016 que l'IBE afirma no ser en disposició de facilitar sense dedicar a això uns recursos humans dels quals en aquell moment no disposa).

Paraules clau: Ajuntament. Organismes municipals. Persones amb discapacitat. Reclamació contra lliurament parcial doni-la informació. Abús de dret. Causes d'inadmissibilitat. Elaboració de la informació. Proporcionalitat.

Ponent: Josep Mir Bagó.

---

¹ La versió original d'aquesta resolució redactada pel ponent és la versió en castellà.

Antecedents

1. El 10 d'octubre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 555/2020, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 24 d'agost de 2020 la persona reclamant presenta al registre del Departament de la Presidència una sol·licitud, dirigida a l'Ajuntament de Barcelona, que demana diversa informació sobre el projecte "juguem". Demana de rebre la informació per escrit i mitjançant correu postal.
3. L'1 d'octubre de 2020 l'Institut Barcelona Esports contesta facilitant informació sol·licitada.
4. La Reclamació presentada el 10 d'octubre de 2020 indica que la resposta municipal anterior no contestaria el demanat per l'apartat 7 de la sol·licitud d'informació, i demana el nom de l'empresa responsable de realitzar els tallers previstos pel projecte i el que hauria cobrat pels cinc anys de durada del mateix. Argumenta el fonament de la Reclamació en els següents termes: "Fre, des de l'IBE, a proporcionar dades públiques".
5. El 5 d'octubre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 7 d'octubre de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
7. El 23 d'octubre de 2020 la GAIP rep l'informe i la còpia de l'expedient de la sol·licitud remesos per l'Ajuntament. L'informe indica que el 20 d'octubre de 2020 l'Ajuntament hauria enviat a la persona reclamant la informació requerida per la Reclamació (la sol·licitada per l'apartat 7 de la sol·licitud) i sol·licita, en conseqüència, el seu arxiu. La còpia de l'expedient inclou la comunicació d'informació de 20 d'octubre de 2020 que, en resposta al sol·licitat per l'apartat 7 de la sol·licitud, facilita a la persona reclamant les dades relatives a les entitats responsables de l'activitat i les quantitats econòmiques cobrades per cada una d'elles (a excepció dels recursos

destinats a aquesta activitat l'any 2016, perquè l'Ajuntament assenyala que no disposa d'aquesta informació i que no pot obtenir-la actualment amb els recursos que disposa).

Argumenta també la inadmissibilitat de la Reclamació per abusiva, qualificació que fonamenta en l'article 18.1.e de la Llei 19/2013, bàsica de transparència i accés a la informació pública, que estableix la inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública repetitives o abusives, i als articles 111-7 del Codi Civil de Catalunya i 7 del Codi Civil espanyol, que proscriuen l'abús de dret. Fonamenta el caràcter abusiu de la sol·licitud d'informació pública de què deriva la Reclamació en les següents consideracions: “És exigible que les persones facin un ús responsable i ponderat de l'exercici del dret d'accés a la informació pública perquè no perdi la seva virtualitat ni esdevingui un mecanisme de col·lapse de les administracions i de la GAIP, que repercuteixi negativament en les expectatives d'exercici i de garantia del dret d'accés per altres persones, tenint en compte la limitació de recursos humans que pateixen les administracions. Aquesta causa d'inadmissió conté dos motius d'inadmissibilitat diferents: d'una banda, la repetició concreta i objectiva i el caràcter reiteratiu de la sol·licitud i, per un altre, l'exercici abusiu del dret, concepte aquest molt més ampli, obert i de component subjectiu. En relació amb el primer supòsit d'inadmissió, s'entén que una sol·licitud és repetitiva quan coincideix amb altra o altres sol·licituds presentades anteriorment o simultàniament per la mateixa persona sol·licitadora, en les quals es demana accés a la mateixa informació pública, és a dir, amb identitat d'objecte o bé amb una modificació irrellevant d'aquest objecte. En el cas que ens ocupa la persona reclamant ha presentat diverses instàncies correlatives molt similars, amb les seves corresponents reclamacions a la GAIP, amb peticions molt semblants, relatives totes elles al Programa Barcelona Esport Inclou, les reclamacions 534/2020, 535/2020, 536/2020 i la 431/2020 (a més de la present). Quant al caràcter abusiu del dret, cal destacar que en els últims tres mesos la persona reclamant ha presentat un mínim de 25 reclamacions a la GAIP derivades de 25 sol·licituds presentades a aquest Ajuntament. Totes elles són en la seva gran mesura reiterades i obstinades en dos o tres temes. La persona reclamant segueix el mateix patró per a cada una de les instàncies, les presenta, al cap de poc més d'un mes ja presenta la corresponent Reclamació a la GAIP, si ha rebut resposta dient que no està així que i si no l'ha rebut, dient que no l'ha rebut. Sempre exigeix que se li enviï la informació en format paper i per correu postal, dificultat molt la tasca a l'Administració i fent-la més costosa en mitjans materials, personals i econòmics, i més lenta. Posteriorment, gairebé sempre presenta algun incident d'execució de la resolució perquè tampoc no està així que amb la mateixa. A més, també pretén un contacte telefònic fluid, sent com és que el Departament de Transparència no és un departament obert al públic, sinó que les comunicacions es fan via correu electrònic o per via de presentació d'instàncies, però aquest ciutadà pretén un tracte diferencial i privilegiat, en detriment de la resta de la ciutadania. Totes aquestes actuacions de la persona reclamant entenem que suposen un clar abús de dret i a més acrediten que la

finalitat de la persona reclamant no és la transparència i el rendiment de comptes mitjançant l'obtenció de la informació pública que permeti conèixer com s'exerceixen les funcions públiques i com es gestionen els recursos públics per poder, d'aquesta manera, "estimular les bones pràctiques del govern i de l'administració, millorar la qualitat democràtica i prevenir la corrupció" (Resolució de la Reclamació 36/2015 o Resolució de la Reclamació 7/2016)". La sol·licitud d'accés que ens ocupa és abusiva perquè la persona sol·licitadora, mitjançant l'exercici del dret d'accés, pretén en realitat causar intencionadament un perjudici, una alteració, una obstrucció, un col·lapse o una paralització il·legítima del funcionament normal de l'entitat o de l'òrgan al qual dirigeix la sol·licitud. Queda clarament acreditat que la veritable pretensió de la persona reclamant no és obtenir informació, sinó danyar, bloquejar o perjudicar l'Administració. En vista dels antecedents de fet consignats en aquest informe, és a dir, que la sol·licitud d'accés a la informació pública formulada al seu dia per la persona ara reclamant és abusiva i reiterativa, aquesta Administració interessa que la GAIP, previs els tràmits oportuns, procedeixi a inadmetre-la per presentar-se la causa d'inadmissió de l'abús de dret".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica

legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Valoració de la concurrència d'abús de dret com a causa d'inadmissibilitat

L'informe municipal referit per l'antecedent 7 argumenta que la Reclamació hauria de ser inadmesa per ser constitutiva d'abús de dret.

No sembla que es donin en aquest cas amb la mateixa rotunditat les circumstàncies que van portar a la Resolució 571/2020 a declarar la inadmissibilitat per abusives de diverses reclamacions d'aquesta mateixa persona reclamant contra l'Ajuntament de Barcelona, en quin va formular consideracions parcialment coincidents amb les exposades en l'antecedent 6. Els informes municipals aportats a l'esmentada Resolució 571/2020 s'argumentava el caràcter abusiu de les reclamacions acumulades per la mateixa en un doble nivell de consideracions: unes que atienien el comportament general de la persona reclamant en la seva prolixa activitat de sol·licitant d'informació pública (amb la qual monopolitzaria en un percentatge elevat la capacitat de resposta de l'Administració, en detriment del normal funcionament dels serveis municipals i del dret de la resta d'usuaris) i altres que valoraven indicis d'abús de dret en cada una de les reclamacions acumulades

(especialment que no tinguessin per finalitat l'accés a informació pública, sinó finalitats diferents o/i que sol·licitessin informació que la persona reclamant ja posseïa, amb la qual cosa era qüestionable que es beneficiés amb elles). La suma d'ambdós nivells de consideracions en portava en el cas de la Resolució 571/2020 a acreditar de forma convincent i consistent l'existència de l'abús de dret en les reclamacions acumulades.

En aquest cas el suposat caràcter abusiu de la Reclamació es fonamentaria exclusivament en consideracions que atenen al comportament general de la persona reclamant com a autor de nombroses sol·licituds d'informació pública dirigides a l'Ajuntament, sense cap menció d'eventuals indicis de caràcter abusiu d'aquesta Reclamació concreta, que d'altra banda sol·licita dades que semblen pertinents per poder avaluar un programa rellevant per a la pràctica esportiva d'escolars amb discapacitat ("Juguem"). L'única referència que fa l'al·legat municipal argumentatiu de l'abús de dret sobre el suposat caràcter abusiu d'aquesta Reclamació en concret és que la persona reclamant n'hauria presentat unes altres quatre (les 534/2020, 535/2020, 536/2020 i 431/2020) amb objectes molt similars a la present. Sense qüestionar que les cinc reclamacions puguin tenir coincidència temàtica, no és menys cert que cada una d'elles demana informacions diferents, que almenys majoritàriament semblen pertinents per avaluar les prestacions municipals a les persones amb discapacitat. En conseqüència, no pot titllar-se d'abusiu el comportament de la persona reclamant en presentar aquesta Reclamació.

3. *Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació*

Si bé aquest procediment deriva d'una sol·licitud presentada el 24 d'agost de 2020, que sol·licitava resposta a set apartats, la Reclamació se centra únicament en el setè, ja que l'Ajuntament hauria facilitat en termini la informació sol·licitada pels restants, i demana el nom de l'empresa responsable de realitzar els tallers previstos pel projecte i el que hauria cobrat pels cinc anys de durada del mateix. L'antecedent 7 posa de manifest que l'Ajuntament ha facilitat aquesta informació a la persona reclamant, excepte la relativa al cobrat per la realització dels tallers el 2016, excepció que és raonablement justificada per la resposta municipal en el fet de no disposar d'aquesta informació i de no tenir capacitat per elaborar-la en aquell moment amb els recursos que disposa l'IBE.

La proporcionalitat en relació amb l'objecte i la finalitat de la sol·licitud que requereix l'article 22 LTAIPBG per ponderar si ha de prevaler el dret d'accés a la informació pública o els límits legals concurrents també ha de ser un element clau per ponderar l'existència d'una eventual causa d'inadmissibilitat consistent en la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració de la informació sol·licitada, especialment quan existeixin dubtes d'aquesta complexitat. En aquest cas el que s'oposa al dret d'accés a la informació pública no és un límit legal que protegeix interessos generals o de tercers, sinó una causa d'inadmissibilitat que protegeix el normal funcionament de l'Administració i l'ús racional i eficient dels recursos públics, i és pertinent que, especialment en cas

de dubte, si l'accés sol·licitat requereix un ús significatiu de recursos públics, com sembla ser aquest cas (en el qual l'IBE hauria de buscar o elaborar informació de quatre anys enrere), la seva prevalença s'hagi de justificar en la seva idoneïtat per a la finalitat de l'accés sol·licitat (posar de manifest el presumpte fre posat per l'IBE a la difusió de dades públiques) i en la rellevància d'aquesta, idoneïtat que en aquest cas no es dona (perquè l'IBE ha facilitat precisament en termini la major part de la informació sol·licitada en la seva primera resposta a la sol·licitud i la major part de la restant en vista de la Reclamació, comportament més que suficient per poder avaluar l'eventual existència del suposat fre, sense que res significatiu pugui afegir a aquests efectes la informació de 2016 que l'IBE afirma no ser en disposició de facilitar sense dedicar a això uns recursos humans dels quals en aquell moment no disposa). Per tant sembla justificada la resposta donada per l'Ajuntament a la informació sol·licitada per l'apartat 2 de la sol·licitud d'informació de què deriva la Reclamació.

En vista de les anteriors consideracions és procedent concloure que l'Ajuntament i l'IBE han facilitat la informació reclamada, en el marc d'aquest procediment, de manera que és precís finalitzar la Reclamació per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, sense necessitat de cap declaració sobre l'abast del dret exercit.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 29 d'octubre de 2020, decideix per unanimitat finalitzar la Reclamació 555/2020 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta